

תפ"ח 16972/02/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלאעם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
תפ"ח 16-02-16972 מדינת ישראל נ' אלאעם

בפני כבוד הסגן נשיא זלוצ'ובר - אב"ד
כבוד השופט רץ-לוּי
כבוד השופט פרידלנדר
בעין: מדינת ישראל

המואשימה באמצעות ב"כ עו"ד לנו
מנוטיליו-סגל

הנאשם באמצעות ב"כ עו"ד יair
דריגור ועו"ד אייל אבטל

נגד
מוחמד אלאעם

זכור דין

השופט יעל רץ-לוּי

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר שהודה בעובדות כתוב האישום המתוקן בעבירה של מגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

עובדות כתוב האישום המתוקן:

זרם "הסלפיה ג'האדיה", הוכרז כהתאגדות בלתי מותרת ע"י שר הביטחון בתאריך 30/10/2014, בשל העובדה מוקדם ופועל לשם מימוש מלחמת הג'ihad על פי האידיאולוגיה הסלפית ג'האדיסטית (להלן: "**הסלפיה ג'האדיה**"). כל חבר בני אדם המשתייך לזרם הסלפיה ג'האדיה, בין אם הוא מאוגד ובין אם לאו, בין אם הוא פועל בראשת האינטרנט, ובין אם הוא פועל באופן אחר, לרבות קבוצה, תא וכן כל פלג, מוסד, סניף מרכז או סעה שלו, ובכל שם שייקרא - הוא התאחדות בלתי מותרת.

הנאשם אשר הינו אזרח ישראל, שהה בירדן החל משנת 2012 ובתקופה הרלוונטית לאיורים שיתואוו להלן, ולמד שם לימודי הלכה מוסלמית (שריעה), באוניברסיטה בעיר אירביד שבירדן.

במועד כלשהו שאינו ידוע במדויק, בירדן, יצר הנאשם מגע באמצעות האינטרנט עם שייח' עבדאללה אבן פחד אלחלסוי המcona "אבו ג'עפר" (להלן: "**שייח' עבדאללה**"). המגע בין שניהם היה בנושאים שונים של דת האיסלם.

במועד כלשהו במהלך שנת 2015 הציע שייח' עבדאללה, לנאשם להצטרף לקבוצה ווטסאפ (whatsapp), הנקראת "أهل אל חדיות" (להלן: "**הקבוצה**") ואשר לדבריו שייח' עבדאללה עסקה בדיונים בנושאי דת. הנאשם נענה להצעת שייח' עבדאללה וצורף לקבוצה, על ידי אדם בשם אבו סعيد אל ראסמי, תושב טוניס, המוכר לנאשם ממשתייך.

לסלפיה ג'האדיה (להלן: "אבו סעיד").

במהלך חודש אוקטובר - נובמבר, או בסמוך לכך הנאשם החל להתכתב עם ابو סعيد גם בהודעות פרטיות באמצעות הווטסאפ בנוסף להודעות שהתקיימו בקבוצה, זאת למשך שבוע. במהלך ההתכתבויות אמר ابو סعيد לנאשם כי הוא מעוניין לבוא לישראל ולהיפגש עמו על מנת שיוכל לעבוד בbatis ספר וمسجدים ולהטיף לג'האד נגד היהודים בישראל. הנאשם הסכים להצטרף לאבו סعيد למימוש תוכניתו.

אבו סعيد הציע לנאשם להצטרף לחוליה צבאית שתפעל נגד חילו' צה"ל. הנאשם הסכים להצעה הנ"ל וכן הסכים להצעה לג'יס לחוליה אנשים נוספים.

הנאשם ואבו סعيد החליטו להקים בשם הג'האד הסלפי חוליה צבאית שתפעל ברצועת עזה ומטרתה לבצע פיגועים צבאיים, להילחם בצה"ל ולבצע תקיפות חמורות נגד חילו' צה"ל (להלן: "החוליה").

אבו סعيد אף שאל את הנאשם האם הוא מכיר אנשים שמקשימים לו ושנינו לצרף לחוליה והוא השיב בחיווב. ابو סعيد הציע לנאשם לעבור יחד עם האנשים שיצרף לחוליה לרצועת עזה, שם הם ישתתפו בשיעורי דת ויעברו אימונים צבאיים ואיומונים על נשקים אשר יכינו לקרה פעילות בחוליה.

הנאשם שkel לפנות לבני דודו - מוחמד נاصر אלאעטם ומוחמד עבש אלאעטם, ולצראם לחוליה, אך בסופו של דבר לא פנה אליהם.

בנוסף, הנאשם הציע לאבו סعيد שכאשר יכנס לרצועת עזה ישאה בבית סבתו ויקים שם את החוליה.

הנאשם ואבו סعيد סיכמו שכאשר ابو סعيد יכנס לישראל ישמש כשייח' במסגד השיך למשפחה הנאשם ונמצא באזורי מגוריו ושם יישא דרישות ויעביר שיעורי דת בהם יטיף לג'האד.

כמו כן, במסגרת הסיכום ביניהם, ביקש ابو סعيد מהנאשם במהלך שיחה ביניהם בוואטסאפ ליצור קשר עם תושב רצועת עזה (להלן: "העצתי") באמצעות הפיסבוק על מנת לבדוק אם ניתן לצרפו לחוליה שתכננו הנאשם ואבו סعيد להקים. הנאשם נכנס לפרטיפיל של העזתי בפייסבוק והודיע לאבו סعيد שהוא אינו מתאים.

הנאשם סיכם עם ابو סعيد, כי יצא לעומרה שבסעודיה באפריל 2016 ושם יפגש עם ابو סعيد ויושוח עמו על המשך הפעולות להקמת החוליה.

לאחר מכן הנאשם מחק את ההתכתבויות עם ابو סعيد בוואטסאפ מאחר והבין שטעה ומאחר חשש שהוא תחת מעקב של הרשותות.

הנאשם במעשהיו אלו קיים ביודען מגע עם סוכן זה, דבר שיש בופגיעה בביטחון המדינה.

לאחר הודאת הנאשם, ולביקשת בא כוחו, הורינו על הגשת תסקירות של שירות המבחן. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

ראיות וטעוני הצדדים לעונש

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

פסקיר שירות המבחן ביחס לנאשם

בפסקיר צוין כי הנאשם בעל תפקיד תעסוקתי ולימודי תקין. עם זאת, לנאים מיזמינות רגשית וחברתית לקיימות. מתוך אותה בדידות רגשית, ריקנות וצורך חזק בשיקות פנה ללימודיו הדת אשר היו עבورو מסגרת ברורה של כלליים והעניקו לו תחושה מדומה של שליטה וכוח. להערכת השירות המבחן, צרכיו הרגשיים והבלתי מסווגים מעמידים אותו בסיכון לריצוי הסובבים אותו וליצירה של קשרים חברתיים פוגעניים במחair של עבירה על החוק. להערכת השירות המבחן, ההליך המשפטי מהוועה עבورو גורם מרתקיע. הנאשם הביע עמדת קורבנית, הטיל אחריות על האח, שלל סיכון עתידי והתקשה להביע תוכנות ביחס להשלכות של מעשיו.

גורם הסיכון אשר צוינו על ידי השירות המבחן נוגעים לאישיותו הפסיבית והבלתי מגובשת של הנאשם, אשר נתה להשפעות שליליות עליו, וכן לעובדה שהנאים מביע עמדות מוטשטות אידיאולוגיות, בעל תפיסה קורבנית ובועל קושי להבין את השלכות מעשיו וחומרת העבירה. על כן התרשם השירות המבחן הינה, כי במצבו דחק הנאשם יטה להשתמש במנגנונים של הדחה והכחשה אשר יכולים להוות גורמים להישנות העבירה.

שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית והמליץ להטיל על הנאשם עונש משמעותי ומרתקיע אשר יעביר מסר חד משמעי ביחס למשעו, ויכול גם עונשה מוותנית.

טייעוני המאשימה לעונש

בטיעוני המאשימה הודגש, כי הנאשם הורשע בעבירה ביטחונית הפוגעת באופן מובהק וברור בערכים של חשיבות ח"י אדם, ביטחון המדינה ואזרחותה ושמירה על סדר המשטר והחברה. אין מדובר בעבירה שבוצעה מתוך היסח הדעת או בשוגג, אלא בעבירה שקדמה לה הכנה רעונית והיחשפות לתכנים הג'האדיים הסלפיים. מדובר בזעם קיצוני אשר מטרתו לשנות את העולם על ידי הפיכתו למושלמי בדרכי מלחמה ולא בדרכי שלום, לרבות מאבק אלים נגד מדינת ישראל. אשר החלקו הייחודי של הנאשם נתען, כי הנאשם ולאבו סעיד הייתה מטרה משותפת והם פעלו בשיתוף פעולה, כאשר גם הנאשם העלה רעונות מצדיו כדי לקדם ולממש את המטרה המשותפת.

צוין כי אכן לא נגרם נזק בפועל שכן הנאשם חזר בו לאחר שחשב שטעה ומתוך חשש שהוא תחת מעקב ועל כן יש לראות בכך סיבה מוקלה. עם זאת הנזק אשר היה צפוי להיגרם הינו קשה וכבד, שכן מעשיו של הנאשם הופנו באופן ישיר ומידי נגד מדינת ישראל ואזרחותה, ואין להתעלם מעצמת הסיכון שקיים בפעולות בה נטל הנאשם חלק.

על כן, המאשימה סבורה כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 3.5 שנים מאסר ו-7 שנים מאסר בפועל.

ביחס לנסיבות שאין קשרו לביצוע העבירה נתען, כי לזכותו של הנאשם יש לזקוף את היותו צעריר חסר הרשותות קודמות, שהודה במשעו ובכך חסר בזמן שיפוטו. מנגד, המאשימה סבורה כי שיקולים אלו צריכים לסתות אל מול השיקולים המחייבים החמרה בעונישה, כגון הרתעת הרבים, בהיעדר תרומה ממשמעותית לחברה, או נסיבות חיים קשות שהשפיעו על ביצוע העבירה. במישור ההרתעה האישית נתען כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם נוכח המלצה השירות המבחן, אשר לא בא בהמלצת טיפולית וסביר שיש להטיל על הנאשם עונשה מוחשית.

לשיטת המאשימה יש להטיל על הנאשם עונש המצוין "מעל חלקו הנמור של מתחם העונש" וכך יש להוסיף מאסר על תנאי מרתקיע.

טייעוני ההגנה לעונש

עמוד 3

ב"כ הנאשם הדגש, כי הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום המתוון וכי לא היה במעשהיו של הנאשם כדי לפגוע בערך של ביטחון המדינה. הנאשם החל ללמידה לימודי דת בירדן והיה נתון להשפעתו של האדם אליו התכתב בווטסאפ. אותו אדם הפגין ידע רב בענייני דת ועורר אצל הנאשם הערכה רבה ורצוון לנחל אותו קשרי חברות. שירות המבחן מצין בתסקיר, כי מה שהוביל את הנאשם לבצע את העבירה הם מספר גורמים הקשורים לצרכי שיכות וקבלת בלתי מסופקים במסגרת המשפחה.

עוד צוין, כי הנאשם לא יזם את הקשר עם הסוכן הזר, וכי מדובר בנסיבות שבאו לידי ביטוי בדיון כאשר לא נעשו פעולות ממשיות. הודגש, כי קבוצת הוועצאים בה מדובר אינה קשורה לארגון טרור וכי אותה התכתבות בין הנאשם לאבו סعيد נמשכה רק שבוע. לאחר אותו שבוע הנאשם מחק את ההתקטיביות מאחר והבין שטעה וחשש שהוא תחת מעקב.

על כן הפגיעה בערך של ביטחון המדינה הינה אפסית שכן לא הייתה פגיעה קונקרטית וה הנאשם התחרט מיד לאחר המעשה. אין הדבר גם במקרה בו יש תכנון מוקדים וכאשר אותו ابو סعيد השפיע מאוד על הנאשם.

הו吐עם כי הנאשם לא מתחמק מאחריות, מודה ונוטן את הדין על מעשיו.

באשר למידניות הענישה הודגש, כי עיון בפסקה מגלה שהזוהה המקרא היחיד בו מושע אדם בעבירה זו כעבירה יחידה שלא נלוות אליה עבירות נוספת כמו קשרית קשר או מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, ועל כן על בית המשפט לנ��וט בגיןה שאינה מחמירה כלפי הנאשם.

ונוכח האמור ההגנה סבורה, כי בנסיבות מיוחדות אלו יש להעמיד את מתחם העונש במקורה זה בין מאסר על תנאי למאסר בדרך של עבודות שירות, כאשר עונשו של הנאשם צריך להיקבע בתחום המתחם, לאור הנסיבות שאינן הקשורות לביצוע העבירה. הדבר בナンש אשר מנהל אורח חיים נורטטיבי ששאף לרכוש השכלה גבוהה ולמד לימודי דת באוניברסיטה בירדן. הנאשם נעדך עבר פלילי והתנהגותו לאחר ביצוע העבירה הינה חיובית. כמו כן, הנאשם הודה מיד לאחר שביצע את העבירה, מסר את המידע המצוין בכתב האישום מיוזמתו כאשר עצם ההודאה מעידה על חרטה כנה ועל נתילת אחריות בהזדמנות הראשונה. בהודאותו הנאשם חסר זמן שיפוטי יקר.

עוד צוין כי חלפו כמעט שלוש שנים מביצוע העבירה, הتفسיר מאד חיובי, ועודלה ממנו, כי הסיכוי להישנות העבירה נמור כאשר ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתקע. لكن עונישה מוחשית במקורה זה צריכה להיות על דרך של עבודות שירות. בנוסף, הנאשם היה עוצר שלושה חודשים ושזה במעטץ בית קרוב לשנה, אשר הוא היה אמר להינשא והדבר לא יצא לפועל בגל התקיק הזה.

ה הנאשם בדבריו ציין כי הוא יודע שעשה טעות, הפיק את הלוך ולא ישוב על מעשים אלו. הוא הוסיף כי אף אם לא היו עוצרים אותו לא היה קורה דבר.

דין והכרעה

הADB בה הורשע הנאשם הינה עבירה חמורה אשר פוטנציאלית הפגיעהolla בביטחוןה של המדינה הינו רב. מעשיו של הנאשם חותרים תחת קיומה וריבונותה של מדינת ישראל. עצם היותו של הנאשם אזרח ישראלי מעכימה את חומרת המעשה ואת הפוטנציאלי הטמון בפגיעה, אשר זו פגיעה מבית.

איגרוני הטרור משקיעים משאבים רבים ביצירת קשר עם אזרחים ישראלים על מנת למש את תוכניתם לפגוע במדינת ישראל ואזרחיה באמצעות מי שמתגורר בחו"ל בתוכה. על כן, על אף שבמסוף של דבר תוכניתו של הנאשם ושל אותו ابو

سعيد לא יצא אל הපועל, עדין פוטנציאל הנזק הינו גדול מאוד, שכן אותו מגע עם סוכן חוץ יכול היה להביא לסכנה מוחשית לביטחון מדינת ישראל. מעשו של הנאשם מהווים חלק בלתי נפרד מן הטror הפוקד את מדינת ישראל וחושף את אזרחי המדינה לסכנה ממשית המאיימת על חייהם. גם שלא נגרמו בסופו של דבר מעשיו של הנאשם נזקים ידועים ותוכנitos של הנאשם לא יצא אל הපועל, בשל פוטנציאל הסכנה הגלום במעשי הנאשם, עבירה מעין זו מחייבת עונשה ממשית ומוחשית. שכן הנאשם במעשיו פגע בערך של ביטחונה וריבונותה של מדינת ישראל ובערך של קדושת החיים של אזרחיה וחיליה.

על חומרת עבירות מסווג זה, אף כאשר הם מבוצעות באמצעות טכנולוגיים, עמד בית המשפט העליון בע"פ 2791/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 03.02.2014):

"נכודת מזאצ' לדין בעניינו צריכה לשמש החומרה המפליגת של העבירות המיוחסות למעורערים, העבירות שעוניין מעשים שאופיים הוא תכנון והוצאה לפועל של פיגועי טרור. יש להכיר בכך שכוחם העבירות מסווג זה נעשות גם תוך שימוש באמצעות טכנולוגיים, ובראשם האינטרנט (ראו למשל: ע"פ 11/11 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנובו], (9.1.2012)). לא ניתן להתיחס לעבירות אלה תוך היקלה רק בשל כך שנעברו בעולם הווירטואלי לכאן. עבירות בעולם הווירטואלי עלולות להתmesh לככל עבירות ופיגועות בנפש בעולם האמיתי. בכלל אופן, אנו סבורים כי במקרה זה אין לייחס משמעות מיוחדת לעורך שבו התקיימה התקשרות. מה לנו אם הקשר התקיים באמצעות רשת חברתית, דואר אלקטרוני או טלפון. לא מתכונת הפעולה - וירטואלית או לא - היא הקובעת, אלא אופנים של המעשים לגופם. בהקשר זה, כسمות העבירה היא יצירת תקשורת עם גורמים עוניים, המדומים איננו מעלה ואיננו מורד. יצירת הקשר עם אותו סוכן חוץ המשיך לארגון טרור, להטפה לג'ihad ותוכנן של הקמת חוליה צבאית אשר תפעל ברצועת עזה אשר תשימם לה למטרה לפגוע בחיל' צה"ל ולבצע פגעים צבאים פוגעת בביטחון מדינת ישראל, בערכיהם של קדושת החיטים של אזרחיה מידת ישראל וחיליה וחומרת תחת ריבונותו ושלימומתה של מדינת ישראל".

אשר לנسبות ביצוע העבירה הרி מעשו של הנאשם נבעו מחשיפה לאידיאולוגיה של הג'ihad הסלפי אשר הינו זרם קיצוני המקדם ופועל לימוש מלחמת הג'ihad, כאשר הנאשם היה מודע למשמעותו ואף ניסה לפעול לשם הוצאה לפועל של התוכנית ולגייס אנשים לחוליה שתתגעה בחיל' צה"ל. אכן ابو סعيد שיזם את התוכנית בתחילת, אך הנאשם פעל בשיתוף פעולה עם ابو סعيد כאשר הנאשם אף יזם פעולות מסויימות.

אכן, מנגד עומדת לזכות הנאשם כי אוטם מעשים ותוכניות לא יצא אל הපועל בסופו של דבר כאשר הנאשם התחרט ואף חש שמעשו يتגלו. עוד יש לזכור כי אותו מגע עם סוכן החוץ נמשך כשבוע בלבד.

לצורך קביעת העונשה נסקור את מדיניות העונישה כפי שנקבעה במקרים דומים. עם זאת יש לשים לב כי "אין זהות בין מתחם העונש ההולם ובין מדיניות העונישה הנהוגת. מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים ומדיניות העונישה היא רק אחד מאותם השיקולים" [לע"פ 6544/16 ניסנצויג נגד מדינת ישראל (פורסם בנובו) (21.2.2017)].

בע"פ 6356/16 אימאן כנג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנובו] (11.12.2016) בית המשפט העליון דחה את הערעור על עונשה של המערערת, 22 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשעה על פי הودאתה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מגע עם סוכן חוץ וניסיון לצאתה שלא כדי לפי החוק למניעת הסתננות.

מדובר במערערת אשר יצרה קשר באמצעות הפיסבוק עם אדם התומך בארגון דاع"ש וביקשה סיוע לצאת לسورיה ולהיות שם במסגרת הארגון ולפועל למעןו. לצורך מימון הנסעה פנתה לאביה אשר יצא יחד עמה לתורכיה במטרה להגיע לسورיה כאשר בשלב מסוים האב חזר אל הארץ וالمعרערת נתפסה בדרךה לעבר את הגבול.

ב. **ע"פ 6070/09 סעדי ג'מג'ום נ' מדינת ישראל** [פורסם בبنבו] (03.5.2010) - בית המשפט העליון דחה את הערעור על עונשו של המערער, 42 חודשים מאסר בפועל, לאחר שהורשע על פי הودאותו על ידי בית המשפט המחויז בעבירה של מגע עם סוכן חז. המערער, אשר הינו יבואן תושב חברון, יצר קשר עם תושב עזה ושאל אותו אם הוא מעוניין בסחרה מסין. אותו תושב עזה ביקש מן המערער לרכוש עבورو ציוד מגוון ובין היתר מכשירי קשר, טלפונים, כוונות טלסקופיות לרוביים ואקדים ועוד. כמו כן סוכם כי אלו יוסלקי במקולות עצומות, אשר תשילח למצרים ומשם לעזה. המערער איתר חלק מן המוכרים של ציוד מסוג זה ושידר את פרטייהם לתושב עזה בדואר אלקטרוני לאחר שאותו תושב עזה שלח אליו כסף. הנאשם רכש עצומות ושילם אגרת משלהן אך הורה שלא לשוח אוטם עד קבלת הוראה, לאחר שהמתין ליתרת הכסף.

ג. **ע"פ 2791/13 פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בبنבו] (3.2.2014) - מדובר היה במערערים אשר עשו שימוש ברשות החברתית באינטרנט לצורך יצירת קשר עם ארגוני טרור. המערער 1 קשור בין גורמים השיכים לחמאס לבני גורמים אחרים, במטרה לסייע להתרוגנות החמאס לבצע פיגועי טרור. המערער 2 ופעיל חמאס תקשו באמצעות הפיסבוק. אותו פעיל ניסה לברר האם יוכל לעזור בארגנו של אירען טרור. המערער 2 הגיע אל מסגד כדי להיפגש עמוآخر הפגישה לא יצא אל הפועל. המערערים הורשעו על פי הודהתם במסדר טיעון בעבירות של מגע עם סוכן חז וניסיון לקשר לסייע לאויב במלחמה. הדבר שני אחים אשר אחד נכה והאחר סובל ממחלה גנטית נדירה. בית המשפט המחויז השיט על המערער 1 מאסר בפועל של 6 שנים ואילו על מערער 2 הושטו 6.5 שנים מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו אך ביטל את הקנס שהוטל עליהם.

ד. **ע"פ 763/17 סמהדאן נ' מדינת ישראל** (25.6.2017) - המערער הורשע על פי הודאותו במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של מגע עם סוכן חז ובעבירה של יציאה שלא כדין לפי חוק ההסתנות. הנאשם יצא שלא כדין אל עזה דרך מנהרה מסינית כדי להשתתף בלוויית דודו, שם נפגש עם אדם בשם כאמל אשר הציע לנאים להצטרכף לקשר הנוגע לצלום של בסיסים צבאיים בדרום כדי לפגוע בביטחון המדינה. בסופו של דבר המערער וכאמל לא ביצעו את הצלומים. אותו כאמל פנה אל הנאשם כדי להצטרכף לקשר ולסייע בחטיפת חייל והמערער השיב שיבח את העניין אך בסופו של דבר החטיפה לא יצא אל הפועל. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על 24 חודשים מאסר בפועל (תחת 30 חודשים מאסר בפועל שהטיל בית המשפט המחויז) בשל נסיבותיו האישיות ובשל כך שביצע את העבירה בגיל 18 ולפני מספר שנים.

ה. **ת"פ (מרכז) 15-08-26752 מדינת ישראל נ' חמיס סלאמה** [פורסם בתקדין] (15.5.2016) - בית המשפט הטיל על הנאשם 18 חודשים חדש מאסר בפועל לאחר שהורשע על פי הודאותו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון יציאה שלא כדין וניסיון למגע עם סוכן חז. הנאשם יצר קשר באמצעות הרשת החברתית עם אדם בשם חג'י אשר טען, כי הינו פעיל בארגון דاع"ש בסוריה והחליט לצאת מישראל לסוריה כדי לחבר לכוחות דاع"ש. הנאשם יצא מישראל לאיסטנבול ומשם בהנחתת חג'י, לאדנה. סופו של דבר נתפס על ידי שלטונות טורקיה וגורש לישראל. הוטלו על הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל.

לאור כל המקובל, ולאחר שקלנו את מכלול נסיבותו של המקרה שבפניינו, ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, בנסיבות הענישה והנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, מצאנו כי מתוך העונש ההולם הינו בין 20 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

גזרת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

ה הנאשם הינו צער כבן 24, רווק. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את העובדה שהוא ביצוע המעשים ובכך חסר זמן שיפוטי. הנאשם הביע אף חרטה על מעשיו וציין כי אינו מתכוון לשוב ולבצע מעשים מסוג זה.

כמו כן, הנאשם נעדר עבר פלילי טרם הגשת כתב האישום ונילא אורח חיים נורמלי. עם זאת, השיקול הנוגע להרעתו האישית של הנאשם בפרט והמשתפים פועלה עם ארגוני הטרוור בכלל גובר על הצורך להתחשב בנסיבותיו. ביחס נוכחה העובדה שמן התסקיר עולה כי הנאשם נוטה להשפעות שליליות, מבייע עדמות מוטושיות אידיאולוגיות, בעל תפיסת קורבנית ביחס לעבירות ועל כן קיים סיכון שה הנאשם יגרר שוב אחר אחרים. מכאן שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית ואף המליץ להטיל על הנאשם עונשה מוחשית ומשמעותית אשר תՐתיעו. על כך נאמר בע"פ 8317/16 מדינת ישראל נ' אכרם ابو אלקיים (פורסם בנבו, 04.06.2017): כי "משלא מצא שירות המבחן להמליץ על טיפול רפואי עבור המושא, גובר משקלם של שיקולי ה굼ול וההרעתה, אשר מקרים לדידנו משנה תוקף לצורך בהחמרה עונשו (השו: ע"פ 3203/13 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 12 (20.11.2013))."

עוד ציין בית המשפט העליון, כי יש לצמצם את ההתחשבות בנסיבות האישיות של מי שמעורב בעבירות בנסיבות מיוחד רבת יותר לצורך של הגנה על מדינת ישראל ואזרחותה: "גם אם המשיב לא נודע **כפUIL** בדרגת גבוה בחמאס, הרי שבמעשיו הנ"ל הוכיח את דבקותנו הנחושה בטרור. מעורבותו בחפירת מנרהה, היא התנהלות פושעת ומסוכנת. אכן, לבתים גם למשיב שכזה, ישנן **נסיבות אישיות ומשפחתיות** שראוי להתחשב בהן, ובמגבלות נספות הנובעות מהיותו אסיר בטחוני, תושב רצעת עזה. ברם, המסוכנות הרבה, הדרוש בغمול הולם ובהרעתה, מחייבים לצמצם במשקלם של השיקולים האינדיבידואליים, וליתן משקל רב יותר לצורך בהגנה על מדינת ישראל, חיליה ואזרחותה." [ע"פ 373/16 מדינת ישראל נ' ג'יהאד ابو חדיד [פורסם בנבו] (07.02.2017)].

לאור כל השיקולים שצינו לעיל מצאנו, כי יש להטיל על הנאשם עונש המצויך ברובד הבינוני-نمוך של מתוך הענישה.

סיכום:

אשר על כן, לאחר שקלנו את טיעוני הצדדים ונסיבות העניין אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של 24 חודשים בגין תקופה מעצרו מיום 19.1.2016 ועד 20.3.2016.

ב. מאסר מוותנה של 12 חודשים לפחות שנים מיום שחרورو ממאסר, וזאת אם יעבור בתקופה זו על העבירה בה הורשע בתיק זה, או עבירה נגד ביטחון המדינה שהיא פשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, בנסיבות הצדדים.

שלמה פרידלנד, שופט

יעל רז לוי, שופטת

נתן זלוטובר, שופט אב"ד

סגן נשיאה